

Ühe neegri kurja äratasumine.

Enne kui kõik se hulk rahvast Aasia, Ahrika, Amerika ja Australia maal, mis tänini Inglisma walitsuse alla on langenud, äratõidetud said, sai mõlemil poolel hirmsaste werd walatud ja koledate ülesarwamata hulk inimesi äratapetud. Ühes neis werise wõitlemises juhtus üks wäike trup Inglismehi põhjapoolse Amerika maal ühe India-rahwa sõawäe-osa kätte tulema ja sai enamiste kõik äratapetud. Nende hulgas oli ka üks weel wäga noor ohwter, kes wiimse silmapilguni wasta panna, wõi ometegi nii kalli hinna ette kui aga wõimalik oma elo äraanda katsus. Aga et ta juba wäga rängaste haawatud oli, said ta käed ja keha nõdremaks ja ta hakkas wankuma. Seal tuleb järsku üks wana neeger teiste hulgast wälja, tõmmab wibupüüsi pinga, paneb terawa kihwitud warda selle peale ja sibi noore Inglis ohwtseri wasta, kes nii ligi temast seisis, et warras mõõda ei poleks wõinud lennata.

Aga selsamal silmapilgul, kus tema oma waenlase südamesse wiimse surma hoobi tahtis laskida, wiskas ta äkiste oma sõariistapu maha ja astus noore Inglismehi ja tema waenlaste wahel, kes kohe alandlikult taganesid. Wana neeger läks nüüd noore mehe juure, hakkas tema käest kinni, rääkis tema wasto lahkesti troosti sõnadega ja wiis teda oma

hoonesse. Siin pesi tema oma wangi haawu, kosutas neid suure hoole ja murega ja walwas tema haigewoodi ees sõõd ja pääwad nago üks armolik isa oma ainsa armsa poja juures. Kui noormees parmaks sai ja jälle wiimaks terwisele tuli, õpetas wana Indiamees teda kaa Indiam keelt rääkima ja kõiksugu maja- ja sõariistapuud tegema, mis nende juures pruukis on. Etta sai tema oma waenlase warju al nago üks wäga armas laps ehk sõber, aga ei ialgi wangi wiisi peetud. Aga wahest sai ometegi waese Inglismehi süda kurwaks, sest wana Neegri pealik waatas ajuti wäga haledate ja ilma sõna lausumata nii kaua tema peale, kunni ta silmad wet täis jooksid ja tema igakord selle järel libedaste nutma hakkas. Sellepärast, et ta oma noore sõbrale mitte ise oma kurbdust üles ei tunnistanud, ei julgunud see ka selle järele pärida, mis waese wana mehe südant nii raskete koormas.

Miipea kui mets ja maa jälle kewade lehtes seisis, kiskusid India-rahwas jälle oma keraed hooned maha ja walmistasid ennast ueste sõa tarwis Inglismeeeste wasto, kes neile rahu ei annud. Meie wana neeger oli üks nende pealikutest ja wõttis oma wangi ennesega sõtta kaasa.

Juba naad olid enam kui sada pennikoormat läbi pafso ilmasteeta metsa marssinud, kui naad wiimaks ühes orus Inglis sõawäe-laagre leidsid. Wana neeger wõttis noore mehe kae kõrwa, näitas temale seda ja ütles: